

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Evy Lukotkové ve věci žalobkyně: **G. T.**, nar. ...., státní příslušnost Ukrajina, bytem ....., zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, pošt. schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.6.2012, č. j. MV-8853-10/SO-2012,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 26.6.2012, č.j. MV-8853-10/SO-2011 se **z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Radima Strnada, advokáta se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 31.7.2012 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 1.8.2012 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2012, č. j. MV-8853-10/SO-2012, kterým žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno, ze dne 20.10.2010, č. j. CPBR-09589-9/CI-2010-064061, a toto rozhodnutí potvrdil.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 20.10.2010, č. j. CPBR-09589-9/CI-2010-064061 byla žalobkyni podle ust. § 46 odst. 1 zákona

č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) v souvislosti s ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání - § 89 zákona č. 435/2004 Sb., neboť žalobkyně neplní účel, pro který bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno. Dle ust. § 37 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobkyni stanovena lhůta k vycestování z území do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobkyně v žalobě namítá, že vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení před správním orgánem prvního stupně podala návrh na přerušení řízení, k němuž přiložila žádost o vydání povolení k zaměstnání ze dne 29.9.2010, bylo povinností správního orgánu řízení podle ust. § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušit, neboť řízení o vydání povolení k zaměstnání mělo ve vztahu ke správnímu řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu povahu řízení o předběžné otázce, a to z důvodu, že správní řízení ve věci zrušení dlouhodobého pobytu bylo zahájeno proto, že žalobkyně přestala splňovat účel pobytu. Žalobkyně má za to, že byly splněny podmínky pro přerušení řízení, neboť žalobkyni bylo prokázáno, že si zajistila nové zaměstnání, jehož výkon závisí pouze na vydání povolení k zaměstnání, o které žalobkyně společně s novým zaměstnavatelem požádala, přičemž správní orgán nebyl oprávněn si o této otázce učinit samostatný úsudek.

Žalobkyně je toho názoru, že dnem podání žádosti o povolení k zaměstnání znovu začala plnit účel jí povoleného dlouhodobého pobytu, neboť bez svolení a souhlasu jejího nového zaměstnavatele by tuto žádost podat nemohla. Žalobkyně namítá, že nemůže být k její tíži, že výkon zaměstnání je vázán na vydání povolení k zaměstnání, přičemž toto povolení není vydáno bezodkladně. Žalobkyně má proto za to, že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně opírající se o odůvodnění, že žalobkyně neplní ke dni vydání rozhodnutí účel pobytu, nebyl správným, neboť žalobkyně v průběhu tohoto řízení správnímu orgánu prokázala, že má na území České republiky zaměstnavatele a bylo nerozhodné, zda fakticky disponovala povolením k zaměstnání.

Žalobkyně dále namítá, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť se žalovaný v podstatě žádným způsobem nevypořádal s odvolacími námitkami. Žalobkyně namítá, že žalovaný v odůvodnění pouze rekapituloval průběh řízení a závěrem pouze konstatoval: „z uvedeného je zřejmé, že účastnice řízení ode dne 24.3.2010 do 26.10.2010 neplnila účel pobytu, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu povoleno. Tuto skutečnost nelze zpochybnit.“ Takové vypořádání žalobkyně považuje za naprosto nedostatečné a nepřezkoumatelné.

S ohledem na shora uvedené žalobkyně navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by zrušil rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 10.10.2012 zcela setrval na své argumentaci vyjádřené v napadeném rozhodnutí. Uvádí, že v případě žalobkyně byl dán důvod pro zahájení řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, neboť žalobkyně neplní od 24.3.2010 účel pobytu a žádost o vydání povolení k zaměstnání byla podána až dne 29.9.2010, tedy až po zahájení správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalovaný dále uvádí, že podle ust. § 100 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti platnost povolení k zaměstnání zaniká skončením zaměstnání před uplynutím doby, na kterou bylo vydáno. Z díkce § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců podle názoru žalovaného vyplývá, že cizinec, který na území České

republiky hodlá pobývat po dobu delší než 1 rok a trvá-li stejný účel pobytu, je povinen tento účel pobytu plnit po celou dobu povoleného pobytu. Žalovaný konstatuje, že žalobkyni zanikla platnost povolení k zaměstnání ke dni 24.3.2010 a nové povolení k zaměstnání předložila s platností ode dne 27.10.2010. Z uvedeného je podle žalovaného zřejmé, že žalobkyně ode dne 24.3.2010 do 26.10.2010 neplnila účel pobytu, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti žalovaný navrhuje, aby soud rozsudkem žalobu zamítl.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Předmětná věc byla projednána bez nařízení jednání, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že žalobkyni byla podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu.

Podle ust. § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 a 4, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.

Podle ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců policie, resp. Ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.

Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, neboť zpravidla jen přezkoumatelné rozhodnutí lze podrobit soudnímu přezkumu.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí správního orgánu musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odst. 3 téhož ustanovení se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo

vyvrácené.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2009, č. j. 9 As 71/2008-109, dostupný na www.nssoud.cz).

V rozsudku ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009 – 70, dostupném na www.nssoud.cz Nejvyšší správní soud dále uvedl, že *„je povinností odvolacího správního orgánu přezkoumat napadené rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi. Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o odvolání se všemi odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.“*

Jak vyplývá ze správního spisu, stěžejní argumentace žalobkyně uplatněná v odvolání spočívala v tom, že vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení předložila správnímu orgánu platné povolení k zaměstnání, není již dán důvod k vydání rozhodnutí podle ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jelikož odvolací správní orgán je vázán stavem ke dni vydání rozhodnutí. Dále žalobkyně namítala, že ze zákona o pobytu cizinců nevyplývá povinnost plnit účel pobytu po celou dobu, a to ani z ust. § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí odkázal na znění ust. § 100 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti a vyjádřil názor, že z dikce ust. § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že cizinec, který na území České republiky hodlá pobývat po dobu delší než 1 rok a trvá-li stejný účel pobytu, je povinen tento účel pobytu plnit po celou dobu povoleného pobytu. Dále konstatoval, že žalobkyni zanikla platnost povolení k zaměstnání ke dni 24.3.2010, přičemž další žádost o povolení k zaměstnání podala až dne 29.9.2010 a nové povolení k zaměstnání předložila až dne 27.10.2010. Z uvedeného je podle názoru žalovaného zřejmé, že žalobkyně ode dne 24.3.2010 do 26.10.2010 neplnila účel pobytu, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno.

Soud má za to, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s podstatou odvolací námitky spočívající v tom, že v době rozhodování žalovaného již žalobkyně disponovala platným povolením k zaměstnání, v důsledku čehož není dán důvod ke zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Pokud žalovaný zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu odůvodnil tím, že žalobkyně v období od 24.3.2010 do 26.10.2010 neplnila účel pobytu, tuto skutečnost žalobkyně v zásadě nijak nezpochybňovala. Žalovaný se však žádným způsobem nevypořádal se zásadní skutkovou okolností, že žalobkyně v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí již disponovala platným povolením k zaměstnání, resp. s námitkou, že v době rozhodování odvolacího orgánu již nebyly pro vydání rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dány podmínky. V tomto ohledu neobstojí ani odkaz žalovaného na dikci ust. § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, kterou žalovaný odůvodňuje závěr, že cizinec je povinen plnit účel pobytu po celou dobu povolení pobytu. Podle názoru soudu se toto zákonné ustanovení nijak nevztahuje k otázce nutnosti naplnění účelu pobytu po celou dobu povoleného pobytu, ale vyplývá z něj toliko podmínka, aby v případě žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu trval stejný účel pobytu, pro který bylo cizinci uděleno vízum nad 90 dnů. Žalovaný ostatně svůj názor, že z ust. § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že je nutné plnit účel pobytu po celou dobu povoleného pobytu, kromě tohoto strohého konstatování nijak blíže neosvětluje, a to přesto, že žalobkyně již v odvolání namítala, že z předmětného ustanovení tento závěr dovodit nelze.

Že tato argumentace žalovaného vycházející z toho, že jako důvod pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu postačuje, pokud cizinec neplnil účel pobytu po celou dobu pobytu, je v případě, kdy cizinec v době vydání pravomocného rozhodnutí již disponoval

platným povolením k zaměstnání, nedostatečná, vyplývá i z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4.10.2010, č. j. 11 Ca 336/2009-29 zabývajících se skutkově i právně obdobnou věcí. Kromě toho Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 8.8.2012, č. j. 3 As 15/2012-29, dostupném na www.nssoud.cz (byť zde předmětem řízení nebylo zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, ale zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu) uvedl, že „§ 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. nelze aplikovat, jestliže v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí cizinec účel povoleného pobytu plnil.“

Ze všech uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaný se nedostatečně vypořádal se stěžejní argumentací žalobkyně, když řádně nezdůvodnil, z jakých důvodů má za to, že v případě řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nelze zohlednit skutečnost, že žalobkyně v době od zahájení řízení do vydání pravomocného rozhodnutí ve věci samé opětovně získala povolení k zaměstnání, v důsledku čehož v době rozhodování žalovaného nebyly splněny podmínky pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Z odůvodnění rozhodnutí není seznatelné, z jakého důvodu žalovaný považoval námitky žalobkyně za liché, mylné nebo vyvrácené. Tím, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného neobsahuje řádné, určité a srozumitelné vypořádání se se stěžejní odvolací námitkou, žalovaný zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Jelikož se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dostatečně nezabýval jednou ze stěžejních námitek, soudu nezbyvá než rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, zrušit, přitom považoval za předčasné se zabývat zbývajících žalobními námitkami. Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný povinen se řádně vypořádat s námitkou, zda byly splněny podmínky pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu i přesto, že v době rozhodování žalovaného žalobkyně účel pobytu plnila. Všechny úvahy, kterými se žalovaný bude při hodnocení důvodů výroku rozhodnutí řídit, potom musí v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu nalézt svůj odraz v odůvodnění rozhodnutí. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Zástupce žalobkyně v podání ze dne 1. 9. 2014 uplatnil náklady řízení za 2 úkony právní služby po 3.100 Kč podle ust. § 7, 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb. v účinném znění (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby) a 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky); odměna právního zastoupení byla zvýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 %. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobkyni na nákladech řízení nahradit částku 8.228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová